

ऐतिहासिक पत्रम्

श्री
श्री हरिद्वार
१

सतौंको जसिवत षत्. पटेनावाट आउन्यार. कास्कि-
को रामु गुँड गुरुद्वारबाट आउन्याले. मुषजमानि ल्यायाको
ष्वर जोपाथा सुन्याको कच्चा पक्का लेख्याको हो—

उप्रान्त लाहुरको रजिर्ति. फागुनतक अम्मर
सहरमा थिया. उन्का साथको फौज पनि संगे थियो. सतरू-
द्रापार फुलौर भन्याका ठानामा येक येवान् र ३।४
हज्जार फौज छ. लोध्यानामा श्रांगरेजको २ पल्टन् कप-
तान छ कर्नाल भन्याका सहरमा २ पल्टन् श्रांगरेज छ.
येक पल्टन् रजवन् छ. २ कम्पनि गोरा लोग छ रजवन्-
को मालिक्. दिर्कट मेजर कर्नेल यक् तिन कपतान् येति
छन्. लाठसाहेब मेहेरठमा छन्. सुगठोर जान्या रस्ता
—१. जान्या रस्ता सटक तयारि भयाको छ. लाठ
साहेब आउँछन् भयान्ता. गुरुद्वारमा पाहाडि पलटन येक छ.
आगे सालमा तिहो र श्रांगरेजको लडाई हुँ छ भन्या गलवा
ष्वर सुनिध्यो भन्नि कह्या शुभम्—

का दिन मसीत मानीसको मुषजवानी भनी पठायाको
ष्वर— — — — —

अर्पैजको साहेबवानहरूले १६ जना मानीसु
आफना तर्फकालै वेगमका डेरा काहा पञ्चाको छ क्वात-
कर छ. त्थो पनी बुभनु हाम्रा रिसालाको घोडा र हाम्रा
टोफी वाला बन्दुक जस्ति पाइँछ. किन्तु भनी रूपैया समेत
दिई वेगमका फौज तर्फ पठायाका रह्या। छन् तिनि मानिस-
लाई बेगमले पक्की कैद गरि तिनिहरूले माज किन भनि
ल्यायाको रूपैया काहा छ भनि बेगमले भन्दा हामीसंग
ऐले पाँच हज्जार रूपैजाँ हाम्रा साथमा छ अब हामीले
जंगलमा जघीनमा दवाई राख्याको छ भनी पक्कीयाका-
हरूले भन्याढ्कन् र तिनिहरूका साथका रूपैजाँ लिई मानिस
हरूलाई कैदमा राख्याको छ सिमानाका नजिकमा वसावर
लाम वाधी अंग्रेज वस्याका छन् शुभ—

श्री १

श्री १
कुमाउबाट हवलदार भाजुविरले मुषजमानि भनि
सर्दार हस्तविर्साहीले फागुन सुर्दि १० रोज २ पठायाको ष्वर—

सर्दार हस्तविर्साहीले फागुन सुर्दि १० रोज २

उप्रांतः जज साहेब लाठसाहेवसंग मुलाकादलाई काजि आउछन् भन्या कुरा यिबो आउछन् आउन् भनि-सोध्या लाठसाहेब पनि फागुनको ११ दिन जादा डिल्ली आइ व हाहाट विषुवत्संक्रान्तीको मेलालाई हरिद्वार आउ-छन् वाहावाट गुरुद्वारमा रहन्या पलटन् हेर्न पनि जान्या-छन् भन्या षवर छ. जज्साहेब पनि सर्सीगात लि शिवरात्रिको दिन ज्ञाहावाट कुँच गरि बडासाहेबसंग भेट गर्न भनि गया. लाठसाहेबसंग भेट मुलाकाद गरिबाहावाट जज्साहेब मुलुकिको काम निमित्य वैसाखको १० दिन जादा कुमाउको भोटदान पूरा आई पुगन्या छन् शुभम—

सुब्बा चतुर्भुज मल्लले पठायाको षवरको फर्द—

कानपुरबाट ढुबै लाठ कलकत्ता गया श्रब केहि दिनमा कलकत्ता दाषल हुन्या छन्. जंगिकामको लाठ जर्णेल कलकत्ताबाट फर्कि चतुरमासालाई सिम्ल्या गै वस्त्या छन् भन्या साहेबवानहरूको जवानी षवर छ जाहेर होला वाँकि हिन्दुस्तानमा रह्याको पलटन मध्ये १० पलटन लाहोरको पश्चीम तर्फ.. तिथु नदीको कीनारमा गै छावनी हाली बस्नु भन्यां हुकुम सदरवाट लेषिआयेछ र. येक रोज वर्णेल मार्साहेब डाक्टर डाकी कप्तान मेलन डाक्घरको बोल्टीन ये साहेबवानहरूसंग कर्नेलको वंगलामा वसउठ हुङ्गा छाउनीको सबूत सोधनी गरियो र इनि हेरूले कह्याको षवर पश्चीम तरफ गर्मीको गलवा षवर सुनीया लाहोरवालाको सवाल वमोजिम १० पलटनको छाउनि तिथु नदीको कीनारमा रहोस भन्या हुकुम लेषि आयो वाकि पश्चीम तरफ १७।१८ लाष जवान भयाको रूस वादशाह छ तेससंग कदाचित लाहोरवाला मिल्यो सामेल भयो भन्या हिन्दुस्तान थामून कठीन पर्न्याछ. तेस बाटको पनि चौकस राष्ट्रु पर्न्याछ भनी विस्तार गन्या र

मुष्ये दोस्तिमा दगावे मानो लाहोरवालाबाट हवैन तदपार दो सर्कारको येक वास्ता जति छन् पाहाडको मुहुडा गोष्ठी फौज र मंदान देसको मुहुडामा अंग्रेज भयापछि कसको येस जावैन हटाउन सकियला भन्या विस्तार गरियो र दुर्लक्ष हो लडाङ्गीको हकमा तरवार वहादुरी गोष्ठी सिपाही र अकलवन्दोवरस्तले मुनुक सरगन्या अंग्रेजको सीवाये अर्को कोहिं छन् भनी कर्नेल साहेबले भन्या सो जाहेर होला वाकि सिंधुनदिको किनारामा १० पलटन गै वन्नु भन्या हुकुम लेषि आयोको निस्तुक षवर छ उप्रांत कच्चा-पक्का षवर जो पाईयेजा सुनीयला जाहेर गरि पठाउला वाँकि ईनका पलटन फौजको हिसाव कीतावमा लेषेयाको मन्दराज टीपु सुरत वर्ष्व वाहेक कलकत्ताको तावेभर हीन्दुस्तानमा ८७ सौ जग्नाको पैदल पलटन ७४ तुर्क सवार पलटन ८ गोलंदाजी पलटन ८ गरि पलट जमा ६० तोब जमा ५ हजार रहेछ भन्या छ जाहेर होजा शुभम—

श्री १

डोटीको पैठान मल्लको भाई जुशमल्लले ल्याया-को षवर—

तपसील

टाटीथाटोपीले जमुनापारका राजा रजौटा र विग्राचाका काला पलटन स्मेत जमा ३ लाखसम्म जमा भै लघनोमा होरी षेलौला भनी लघनौतर्फ फौज वढाउन लाग्याको छ—
डील्लीका वादसाहाका छोराले १० हजार फौज जमा

गरी राष्याको रहेछ नीज वादसाहाको छोरालाई टाटीयाले
लीन पठाई संगै जमाई रह्याछन् भन्या— — — २

लषनौमा सीष पल्टन १२ अरु गोराका पल्टन
रह्याका रह्या छन् सीष पल्टनलाई हामीसंग वसी वरावर
रोटी षानु पर्ख भनी गोराले भन्दा तीमी संग संगै वसी
रोटी षानाको हाम्रो कबोल छैन वर्ष दिनको कछार गरी
हामीलाई ल्यायाको हो आज देढ वर्ष भयो तीमीहरूसंग
षान पनी संगै वसी षानी आहा पनी हामी रहेन्नै भनि
हातहतीयार स्मेत ली अंग्रेज फुटेर लालवागम।.....देरा
गच्छा छद्र यसै वातमा अंग्रेजको र सीषको आरुसमा
लड इ पनि भये छ २ तर्फको केही मानीस पनी मरेक्कन्
सीषहरू हातहतीयार स्मेत ली लाहुर तर्फ गया छन्—३
रामपुरका नवाफलाई तीम्रा तालुकभरको हातहतियार
सबै हामीलाई जमा गरी ल्याउ भनी अंग्रेजहरूले भन्दा
हातहतियार पनि म दिन्ह तिम्रो उदि कमानु पनी
मानिन भनी नीज नवाफ पनि अंग्रेजसंग वीथी आफना
होसीयारी गरी फौज तथार गरेक्कन् काला पल्टन पनी
६ पल्टन नीज नवाफसंग मीलेक्कन् तहकीत— — — ४
अंग्रेजको फौज तुलसीपुरमा १ साहेबान् र काला
सीपाही ६०।७० जवान छन् वाकीमा साहेबान् १ र सये
जवान काला सिपाही छन् पट्नाको चौकरीमा साहेब-
बान् सये जवान काला छन् पलीयामा साहेबवान् १
काला जवान १ सये छन् धौलारामा साहेबवान् २ येक
सये काला छन् भुर्को मटेलामा साहेबवान् १ र १ सये
जवान काला छन् जती फौज रह्याको ठाउमा ६०।७०
षाली पाल बडा गरी राष्ट्रकू गाडाहरू पनी तथार गरी
राख्याको रहेछ ईनै जगामा अधी आयाका गोरा अरु
पल्टन् सबै पसीम् तर्फ लषनौ देखी ४ दीनको वाटो उत्तर
तर्फ सीतापुरमा लाम वाधी टाटीयासंग लडनलाई पसीम्

तर्फ फौज हीडाउदो रहेछ डोटीवाट नीज जोडा मल्ल
घेस तर्फ आउदा पलीयावेषी तुलसीपुरसम्म आफना आषाले
देखी आयाको अरु सुनेको.....

(अपूर्ण पत्र)

श्री

पंजापको हाल्ट पौषको

मंसीरको २२ दीन जादा। पहिला लडाङी, फेरु
सहरमा १२ हजार फौज ली, मुक्तयार लालसि, दोश्रा
तेजासि, तेश्रो भक्तराम वक्सी दिनानाथ दिवानले
किलाकागडामा ४ हजार आफना लस्करलाई धर्म दी
किलावाट वाहार निकाल्या, अंग्रेजको ठाना वसाल्या
अमीक राईका मामा ध्यानसि इन्का मामा जोहार सि
येतिले निमक हलाली गच्छा इनले पुरानु बजीरलाई
निकाली दिया ध्यानसिको छोरा, जोहारसि इन्का जेठा
बावा गुलाईसि ईनिहरूलाई प्रमाता नदी भत्ताभंग पाच्या,
फेरि लालसिले फौजको नास गर्नालाई परेजपुरमा पल्टन
बढायो, लडाङीमा जान्या कर्नेल गैह फौजलाई लालसिले
हुक्म दियनन् आफनै फौजजाई मार्नुपर्छ तोप नचलाउनु
यति काम गच्छो भन्या मुलुक रहन्या छ उस्तै हामीलाई
पनी अंग्रेजीले दिन्यै छ बुतकि सहरमा घोडचढाउको
मालीक स्यामसि अटारित्रिला पंजाप भरिका सर्दारमा
वही लड्यो इनका साथमा ५० हजार सवार र तोप-
षानाको मालीक मेवासि जर्नेल मजिट्वाला जिनि
सितोप वालोका मालीक मूष्पेषा जर्नेल स्थाम रजवन्को
इश्वरीप्रशाद कर्नेल यतिले लडाई गच्छा घोडचढाको

मालिक संडाई कुञ्जकला यसका साथका त्रिवरि भर सब
भव्या १५ हजार कौज घर्चे भयो किंतु यो घोड़ ३०
हजारले खिहको ३ सध तोप् २० हजार जमीरा ४० हजार
घोडा, ३५ हजार ब्यैल ८० हजार बन्दुक यति लुति लिया
ताहा पछि तेजार्सि सर्दारले सतरुडमा पुल बाध्या र अधि
लस्कर लगाई पछि जिनिसी तोप् ८ छादि गुलाबसि
बाहेक जति भयाका लस्कर पारि राखिकन अटालिवाला
स्यामसि लड्यो फौजलाई रसड बन्द गन्धो
फौज खानावार मात्रा आफना लस्करलाई जिनिति ८
तोपमा गोलन्दाज सिपाही त्रिवार गरी राख्या केरि पुल

तोडचो सिपाही बारिको बारि पारिको पारि रहो.
अंग्रे जीले पारिबाट हाथ्यो, पारिबाट तीपसिले यिराक
लगाइ तोपले लस्करलाइ मात्रा कोही गंगामा बन्धा
कोही अंग्रे जीले मात्रा सदार अंग्रे जीसित मिली लस्करको
नास गव्या यैस बखतको बात्साही भन्धा पनि वजीर भन्धा
पनि लाश्न छ. तुंडा लाठ आह वस्वाको छ. बन्दोकस्ता केही
भयाको छैन. सबै सदार अंग्रे जका कमसलमा आया येक
गुलाबसि जिमुवाला आयाको छैन. अंग्रे जीले उसै तो ढुलो
दर राख्याको छ. दागा दिनन्कि भन्धा पेटमा छ. सिपाही
पनि कमसलमा गयाका छैन कोही सर्दारले हुकुम दिया
घडिभरमा उडाउन्या थिएँ भनि सिपाहीहरू भन्धा— —